

то не повтаряте, всичко имъ е тѣмно. „Пѣтъ-тъ, по кого-то сѫ минѣли е покритъ съ гѣстѣ мѣглѣ, и като ся обѣрнатъ назадъ не виждатъ нищо друго, освѣнъ мѣглѣ. Тѣ глѣдатъ напрѣдъ, и атмосфера-та имъ ся види още по-тѣмнѣ. Пѣтъ-тъ имъ ся представя доста дѣлъкъ и тѣ постоянно ся съмнѣватъ дѣ ся нахождать.“

Мнозина между настъ сѫ свѣршили числителницѣ, Алгебрѣ, Землеописаніе, Грамматикѣ, Физикѣ и пр. Но задай имъ единъ прости въпросъ и ти ще видишъ, че тѣ ся намѣрватъ въ една доста гѣстѣ мѣглѣ; нищо ясно въ ума имъ. „Що е числителница?“ попитахъ единъ добро-надѣжденъ нашъ младежъ, кой-то бѣше свѣршилъ числителницѣ, и доста нѣща още по-нагорѣ. Той ся по смути и тогава отговори: „чисителница е наука, коя-то изострява на човѣка ума, като на иглѣ-тѣ върхѣ.“ Тоя отговоръ е добъръ, но всѣкой ще види че той не е опрѣдѣленіе на числителницѣ, той не е отговоръ на „що е числителница?“ — Сѫщій отговоръ можеше да ся даде и за Алгебрѣ, за Геометріи и за кой да е другъ прѣдметъ. Младежъ-тъ само знаеше, че числителница-та е полезна наука, но „що е числителница,“ това той не знаеше, ако и да бѣше иѣ свѣршилъ: „Лондонъ колко далечъ е отъ Англія?“ Попитахъ едного, кой-то искаше да е учитель. Съ мѣлчаніе-то си той показа, че нѣма никакво понятіе отъ това що го питахъ. „Парисъ ли е по-полѣмъ или Франція?“ — попитахъ другиго. Той зѣ да ся смущава и за отговоръ нищо. Но и двама-та тѣзи бѣхѫ изгубили по нѣколко години въ училище-то. Подобни примѣри по между настъ има много.

Но отъ що е това? За това, защо-то нѣ нито